

Episkenion 1 (junio 2013)
Nunca es siempre en teatro

ISSN 2340-4485

UNES PÀGINES DEL LLIBRE INÈDIT:
TEATRES DE LA PÀGINA
(JOHN LONDON)

Teatre

Edip

Un home obre la boca, però no diu res.

Hamlet

Un home es toca el cap.

Casa de nines

Una dona tanca un llibre gruixut.

Sis personatges en cerca d'autor

Un home menja una poma.

Paisatges

El riu

Un noi omple un got amb aigua de l'aixeta.

El mar

Un home beu un got d'aigua.

El mar amb ones a la platja i roques

Una dona beu un got d'aigua i somriu.

Personatges

L'altra dona

Un home que intenta imitar un castell

Cossos celestes

La tempestat

Llibres

Home iii

Enric

Elefants blaus

Sant Pere

Arlequí

Un professor

Una granota

El venedor de diaris

El rellotger

El bomber

El director de pompes fúnebres

L'altre home

El cercle

Altres bombers

Lletres

El primer minister

Jerry Lee Lewis

Àlex

Joan

Les seves llàgrimes

Metàfores vestides d'àngels

Pau

Geoffrey

Els Estats Units (amb màscara)

Consonants

Deures

Prestidigitador

La fi.

El teatre bibliotecari

Aneu a la vostra biblioteca més propera, preferiblement una biblioteca universitària.
Comenceu a ordenar els llibres segons uns criteris molt més essencials.

[Suggeriments:

El capital hauria de ser a BIOLOGIA,
els llibres de William Golding a ECOLOGIA,
les biografies d'Einstein a POLÍTICA MODERNA,
el teatre de Sergi Belbel a PSICOLOGIA,
Don Quixot a HISTÒRIA,
els textos de Derrida a CIÈNCIA FICCIÓ.]

La selecció (o, més aviat, la juxtaposició) ha de ser personal, original, anàrquica, compromesa, apolítica, sensual i teatral.

La representació —paginal i dramàtica— s'estrenarà quan els lectors comencin a buscar els llibres que volen.

(Es pot repetir aquesta experiència a llibreries.)

Citas teatrales
(traducció castellana)

Ser o no ser, esa es la cuestión.

Al Rey la hacienda y la vida
se ha de dar; pero el honor
es patrimonio del alma,
y el alma sólo es de Dios.

En el Café de la Ópera, a las cuatro y media de la tarde.

El teatre i la posteritat

I

Per construir la història del teatre,
del que s'ha estrenat al teatre mundial,
l'element més significatiu que ens queda
són els textos.

(Hi ha, fins i tot, "històries del teatre"
que són només anàlisis—prou literàries—d'aquests textos.)

II

Tanmateix, el teatre tradicional constitueix una lluita constant
contra aquests textos:

és la vida essencial i efímera
que el text no és.

Per tant, el teatre desapareix
i el text roman;

la representació teatral es mor,
mentre que la seva versió escrita és eterna.

(I tot això anima als imbècils
que volen creure en el valor perdurable
de la literatura: allò que implica el valor
molt poc perdurable del teatre.)

III

Per què no crear, doncs, textos molt *més* transitoris
que la representació?

Textos que són *més* efímers,

però *més* acabats també:

una literatura dramàtica de la qual
seria impossible construir qualsevol història;

pàgines escrites contra

la posteritat.

Així

l'acció escènica es destacarà damunt

(i no sota) el paperam d'editors maquiavèlics.

IV

Cal realitzar aquests textos
amb autors que
seran actors
textuals
i gestuals.

Aquests textos han
de cremar-se
un cop realitzats.
El seu misteri mai no
es descobrirà.
Els seus secrets seran
la seva eternitat.

V

De les cendres cap mot no quedarà.
Però de les cendres pujarà
el fènix que és
l'autèntic teatre.

**Aquesta és una
representació
teatral**

**perquè l'esteu llegint
i el public és**

la pàgina.